

Tweede zondag van de Advent, B, 9-10 dec 2017

‘Begin van de goede boodschap van Jezus Christus, Zoon van God’, de aanhef van het evangelie van daarnet.

Deze allereerste zin uit het Marcusevangelie, beste mensen geeft meteen de toon aan: Marcus wil over Jezus vertellen en aan iedereen duidelijk maken dat, dat de goede boodschap is. Voor hem staat het immers als een paal boven water dat Jezus in Gods naam vreugde brengt. Maar in plaats van met de deur in huis te vallen, neemt Marcus een omweg via de profetische figuur van Johannes De Doper. Toch zorgt hij er tegelijkertijd voor dat de uiteindelijke bedoeling van zijn evangelie overeind blijft. Daarom voert hij Johannes ten tonele als een rasechte jood, die de weg moet klaar maken voor de komst van Jezus en om die reden zijn volk oproept zich te bekeren.

Die oproep tot bekering geldt trouwens ook voor ons, vandaag!

Ieder van ons wordt uitgenodigd om zelf begin van ‘goede boodschap’ te zijn. En net zoals Johannes de Doper zullen we dat maar kunnen doen als we onszelf durven wegcijferen en als heel ons leven gericht is op de Komende. Want wie alleen zichzelf zoekt en macht en succes nastreeft, zal weinig bijdragen aan de vreugde van mensen. Maar wie zijn leven durft delen met kleinen en armen; omdat hij in hen het gelaat van God ontdekt, zal een mens van hoop zijn voor velen. En uiteraard hangt het definitief doorbreken van de ‘goede boodschap’ niet van ons af daarvoor blijven we als mensen sowieso veel te klein. Maar toch kan het ook niet zonder ons gebeuren. God heeft ieder van ons nodig om aan zijn liefde handen en voeten te geven en om zijn tederheid voelbaar en ervaarbaar te maken. Daarom dat Marcus Johannes laat oproepen tot bekering en tot een definitieve keuze voor de weg van het evangelie en van de dienende liefde.

Onze wereld, beste mensen, heeft meer dan ooit nood aan zulke mensen, die ‘begin van goede boodschap’ willen zijn. want de kloof tussen arm en rijk wordt steeds maar breder, ook in ons eigen land, in onze eigen stad. Er zijn vele mensen, voor wie de uitsluiting als een zwaard boven hun hoofd hangt. Welzijnszorg noemt het dit jaar, mensen die de meet niet halen. En nog steeds kwijnen ontelbare mensen langzaam weg in miserie en eenzaamheid. Trouwens, ook in de kerk zijn er nog toestanden die helemaal niet verwijzen naar ‘het begin van goede boodschap’. Een aantal mensen worden niet ernstig genomen en armen worden nog vaak gezien als sukkelaars die hulp nodig hebben en te weinig als zussen en broers.

De echte bekering, beste mensen, bestaat erin dat we God tot ons hart laten spreken en met heel ons wezen luisteren naar wat Hij te zeggen heeft.

Daarom dat de tweede kaars van de adventskring ons wil uitnodigen om –net als Johannes– de woestijn van de stilte op te zoeken en ruimte vrij te maken in ons binnenste, zodat God zijn droom in ons kan leggen. En misschien worden we dan zelf ook wegwijzers naar vreugde en ‘begin van de goede boodschap’. Voor Johannes hing die opdracht trouwens heel nauw samen met zijn naam. ‘Johannes’ betekent letterlijk Jahwe is genadig’. En in heel zijn leven heeft hij dat ook zichtbaar gemaakt. Hij ging midden in de Jordaan staan om mensen de overstap te helpen maken van het ‘oude’ naar het ‘nieuwe’ leven, van een leven zonder God naar een leven met God. En steeds stelde hij zichzelf op de achtergrond om te kunnen verwijzen naar Jezus. hopelijk kunnen mensen dat af en toe ook van ons zeggen: dat ze in ons doen en laten God aan het werk zien.